

HAAGSCHE

Maandag

COURANT.

den 12 September.

s-HAGE, den 11 September.

De belageryke mededeelingen hebben in de zitting van den senaat den 5 dezer te Parys plaats gehad. De *Moniteur* van den 7 bevat deze gewigtige stukken, die wy hier in derzeiver uitgebreidheid laten volgen:

Parys, den 6 September.

De senaat is gister, den 5 September vergaderd geweest, onder voorzitting van Z. D. H. den Prins Aartschankelier. De Prins Aartschankelier, de Prins vice-groot-kiezer, en de Prins vice-connetable woonden de vergadering by.

De minister der buitenlandse betrekkingen en van oorlog hebben de hier navolgende rapporten medegedeeld.

Ook is eene boodschap van Z. M. in den senaat gelezen.

Rapport van den minister der buitenlandse zaken.

Parys, den 1 September 1808.

S I R E!

Ik heb de eer aan uwe Maj. voor te dragen om aan den senaat de beide traktaaten mede te deelen, welke de kroon van Spanje in hoogsterzelve handen hebben gesteld, en de staatsregeling, welke de junta onder hoogsterzelve beleid en verlicht oordeel, in hare vergadering te Bayonne, op type en vrye raadplegingen aangenomen heeft voor den roem van den naam van Spanje en den voorspoed van dat ryk en deszelfs volkplantingen.

Indien, in de schikkingen, die uwe Maj. gemaakt heeft, de zekerheid van Frankryk uwe voornaamste zorg is geweest, is het belang van Spanje egter hoogstdezelve dierbaar geweest en de beide staten vereenigende door het nauwste traktaat waren de voorspoed en de roem van beiden gelukkig het doel, welk hoogstdezelve zig voorstelde. De onlusten, die zig toen in Spanje openbaarden verwekten inzonderheid de zorg van uwe Maj., die den voorgang daar van vreesde, de noodlottige gevolgen er van voorzag; hoogstdezelve hoopte die voortekomen door middelen van overreding, en door maatregelen eener wyze en zachte staatkunde. Uwe Maj. trad als middelaar in het midden der verdeelde Spanjaarden tusschen beiden, toonde hun, aan den eenen kant, de heerschloosheid, die hen dreigde, aan den anderen Engeland zig gereed makende, om voordeel uit hunne verdeeldheid te trekken, ten einde zig toe te eigenen het geen van hunne gading was. Hoogstdezelve wees hun de haven aan, die hen voor dit dubbel gevaar moest beveiligen, eene wyze, voorziende, en geschikte staatsregeling om in alle behoeften te voorzien, en in dewelke de middadige denkbeelden zig vereenigen met de oude instellingen, welke Spanje wenscht te behouden.

De verwagting van uwe Maj. is verrydeld geworden. Byzondere belangen, de konfessionaryen des vreedelings, zyn verleidend goud hebben het overwigt gehad. Waarom is hy zo gemaklyk in het vieren van den teugel aan hunne driften, de volken in hun eigen ver erf te leiden?

In een voorgaand rapport heb ik uwe Maj. den invloed doen kennen, welke de Engelschen in Spanje verkregen; den sterken aanhang, die zy voor zig gemaakt hadden, de vrienden, die zy in de havens van koophandel verworven hadden, vooral door het lokaas der herstelling van de handelsbetrekkingen; ik had hen aan uwe Maj. als bewerkers van de bewegingen, die den troon van Karel IV. hadden om verre geworpen, en begunstigers van de volkswanorden, welke op den tyd ontstonden, vertoond. Zy hadden den heilzaamsten breukel verbroken, die het volk, voor zyn belang, in onderwerping hield. Het gemeen volk van Spanje het juk van gezag afgeschuld hebbende, verlangde te heerschen. Het goud der Engelschen, de heimlyke handel der agenten van de inquisitie, die vreesde haar ryk te verliezen, de invloed der Monniken, die in Spanje zo talryk zyn, en eene hervorming dugten, hebben in dezen oogenblik van crisis, den opstand van verscheiden Spaansche provincien veroorzaakt, in welken de stem der verstandige mannen miskend of gesmoord werd, en veelen onder hen de slagtoffers van hunnen moedigen weêrstand tegen de volkswanorden zyn geworden, en men heeft eene schriklyke heerschloosheid zig in het grootste gedeelte van Spanje zien uitgebreiden. Zal uwe Maj. dulden, dat Engeland kunne zeggen: „Spanje is eene myner provincien, myne vlag uit de Oost- en Noordzee, uit de Levant, en zelfs van de oevers van Perzie verjaagd, heerscht aan de poorten van Frankryk?”

Nee, noch, SIRE! — Ten einde zodanige schande en onheilen te verhoeden, zyn twee miljoenen dapperen gereed, als het nodig is, om over de Pyreneeën te trekken en de Engelschen zullen uit het Schier-Riland verdreven worden.

Indien de Franschen voor de vryheid der Zeeën stryden, moet men, om die te veroveren, beginnen met Spanje aan den invloed der dwingelanden van de Zee te ontrukken.

Indien zy voor den Vrede stryden, kunnen zy dien niet verkrygen dan na de vyanden van den Vrede uit Spanje verjaagd te hebben.

Indien Uwe Maj. het toekomende zo als het tegenwoordige omvattende, verlangt naar het edel doel van het ryk na zig in kalmte, rust en door vrienden-Mogendheden omringd, te laten, moet Hoogstdezelve beginnen met zynen invloed op Spanje te verzekeren.

Eindlyk, indien de eer het eerste gevoel, zo al het eerste goed der Franschen is, moet Uwe Maj. een vaerdige wraak nemen over de beledigingen in naam der Franschen gedaan; en over de schriklykheden, waar van zulk een groot getal onzer landgenooten slagtoffers geweest zyn. Franschen, zedert meer dan 40 jaaren in Spanje gezeten, oefnende in rust en vrede hunne nuttige nyverheid, en Spanje genoegzaam als hun vaderland beschouwende, zyn vermoord geworden; overal zyn de Fransche eigendommen weggeroofd; de raadgevende agenten van Uwe Maj. hebben eene behandeling ondergaan, die zy in de Barbaarsche landen niet gevreesd zouden hebben. Welke agting, welk aanzien zou de Fransche naam in Europa genieten, indien in een land

zo naby ons gelegen, zulke wreede en openlyke beledigingen ongetraft bleven? Dezelve moeten vergoed worden, maar vergoed zo als het aan Franschen betaamt, door de overwinning.

Het is geen gering voordeel eindlyk naar alle waarschylykheid de Engelschen te zullen ontmoeten, hen lyf aan lyf te drukken, hun de rampen des oorlogs insgelyks te doen smaken, eens oorlogs, van welken zy de gevaaren niet kennen, om dat zy die alleen met hun goud voeren. De Engelschen zullen geslagen, vernield, verstrooid worden, en minste, wanneer zy hunne vlugt niet verhaasten, zo als zy te Toulon, aan de Helder, te Duinkerken, in Zweden en in alle plaatsen gedaan hebben, alwaar de Fransche legers hen hebben kunnen gewaar worden; maar hunne uitroeying uit Spanje zal hoe verderf en de ondergang van hunne zaak zyn. Deze laatste meelaag zal hunne middelen uitgeput hebben, terwijl tevens hunne laatste verwagting vernietigd word, en dan zal de vrede waarschylyker worden.

Ondertuschen doet gansch Europa in dezen sryd wenschen voor Frankryk.

Frankryk en Rusland maken gemeene zaak tegen Engeland. Denemarke houd met eere eenen sryd uit, dien het niet berokkend heeft.

Zweden verraden en verlaten door den bondgenoot, waar aan een onzinnig kabinet het heeft opgeofferd, heeft reeds zyne gewigtigste provincien verloren en snelt naar dit verderf, onvermydelijke uitwerking van Engeland's verbond en vriendschap.

Zodanig zal het lot der opstandelingen van Spanje zyn. Wanneer de sryd met ernst zal begoonen zyn, zullen de Engelschen Spanje verlaten, na aan hetzelfde het rampzaag geschenk des burger oorlogs, des buitenlandschen, en dien van heerschloosheid, gedaan te hebben. Het zal aan uwer Maj. wysheid en weldadigheid liggen, de rampen te herstellen, die zy veroorzaakt zullen hebben.

Het hof van Weenen heeft aan Uwe Maj. standvastig de vriendschapyktheit geadviseerd. Verantwoordigd wegens de Staatkunde van Engeland, heeft het zynen Minister van Londen terug geroepen, den Engelschen Minister, die te Weenen was, weg zendende, zyne havens voor Engeland gesloten en zig met het zelve in staat van vyandschap gesteld. Het heeft by deze maatregelen van uitsluiting uit deszelfs havens het verbod gevoegd, van geen vaartuigen daar in toetelaten, die onder neutrale vlag slechts rondlopers zyn met Engelsche waaren en koopmanschappen. Uwe Maj. heeft deze welwillende schikkingen aangekweekt; heeft aan het hof van Weenen vriendschap en vertrouwen doen blyken, en meermalen heeft hoogstdezelve aan dat hof te kennen gegeven, dat Frankryk in deszelfs voorspoed een waar belang neemt. Ondertuschen heeft deze Mogendheid, in deze laatste tyden, hare toerustingten boven maat uitgebreid. Haare krygsmagt is buiten alle evenredigheid met haare bevolking en financiën. Uw Ministers, SIRE, hebben het alleen willen opmerken, om Uwe Maj. de noodzaaklykheid te willen doen voelen van hoogsterzelve magt te vermeerderen, ten einde altyd de betreklyke overmagt te behouden, welke tusschen de magt en de bevolking der beide ryken bestaat.

Te Konstantinopel is eene nieuwe omwenteling ontstaan. Sultan Mustapha is ontroond.

De Amerikanen, een volk, dat zyn geluk, zynen voorspoed en byna zyn aanwezen in den koophandel stelde, hebben het voorbeeld van eene kloekmoedige opoffering gegeven. Zy hebben zig, door een algemeen embargo, allen handel, alle zeevaart ontzegd, liever dan zig schandelyk aan deze schatting te onderwerpen, welke de Engelschen aan de Zeevaarders van alle natien willen opleggen.

Duitschland, Italie, Zwitserland, Holland, zyn vreedzaam, en wagen alleenlyk op den vrede ter Zee, om zig aan hunne gansche nyverheid over te geven.

Deze vrede is de wensch van de geheele waereld; maar Engeland stelt zig tegen, en Engeland is de vyand der waereld.

De Fransche natie, gansch Europa kennen al de pogingen van uwe Maj. voor den vrede; zy weten, dat uwe ondernemingen de onmiddellyke uitkomsten zyn van nutloosheid der pogingen, welke uwe Maj. gedaan hebt om dien te verkrygen.

De ieverige verkleefdheid van het Fransche volk is zonder paalen, en vooral is het in deze gelegenheid, waar in deszelfs eer en zekerheid zo veel wezenlyk belang hebben, dat het zyne gevoelens zal doen uitblikken, en dat het zig zal waardig tonen, het erfdeel van glory en geluk te verwerven, welke uwe Maj. voor hetzelfde bereid.

Ik ben met eerbied,

S I R E

Uwer Keizerl. en Koninkl. Majesteits zeer gehoorzaame dienaar en zeer getrouwe onderdaan.

(getekend)

CHAMPAGNY.

T R A K T A A T.

NAPOLEON, Keizer der Franschen, Koning van Italie, Beschermster van het Rhyu Verbond, en

KAREL IV. Koning der Spanjen en der Indien, bezielde van eene gelyke begeerte om schielyk een eind te maken aan de regeringloosheid, waar aan Spanje overgeleverd is, deze braave natie van de bewegingen der muiteryen te verlossen, dezelve willende bevryden van alle beroeringen van den burger- en buitenlandschen oorlog, en haar zonder schokken in de eenige stelling plaatsen, die, in de buitengewoene omstandigheid, waar in zy zig bevind, haar integriteit kan bewaren, deszelfs Kolonien waarborgen, en haar in staat stellen, al haare middelen met die van Frankryk te vereenigen, om tot eenen vrede ter zee te geraken; hebben voorgenomen al hunne pogingen te vereenigen, en by eene byzondere overeenkomst zulke waardige belangen te bepalen. Te dien einde, hebben zy benoemd, te weten:

Mijn Minister van oorlog zal u de bevelen en den toestand myner legers in de onderscheiden deelen der wereld ter kennis brengen.

"Ik heb bevelen de zaken van Spanje met den grooten leger voort te zetten, en de legers te vernieuwen, welken Engeland in dit land ontkeert heeft.

"De toekomstige zekerheid myner volken, de voorspoed van den koophandel en de vrede ter zee zijn te gelyk aan deze gewichtige verrijkingen gebreft.

"Mijn Alliantie met den Keizer van Rusland laat Engeland geen de minste hoop in deszelfs ontwerpen over. Ik geloof aan de vrede op het vasteland, doch ik wil niet en moet niet afdwingen van valche berekeningen en van de mislagen der andere Mogen, en dewyl myne nabuizen kunne legers

Z. M. DE KEIZER der Franschen, Koning van Italie, Beschermers van het Rhyu-Verbond.

De Heer Divisie-Generaal Duroc, Groot-Maarschalk van het Paleis; en

Z. M. DE KONING der Spanjen, en der Indien, Z. D. H. den Heer Manuel Godoy, Pairs de la Pax, Graaf van Euzra Montijo.

Welken, na de uitwisseling hunner volmagten, van het volgende overeengekomen zijn:

Artikel I. Z. M. de Koning Karel zyn gasche leeftyd niet dan het geluk zynner onderdanen ten oogmerk gehad hebben, en standvastig in het gevoelen, dat al de daaden van eenen Souverein alleen verrigt moeten worden om dit doelwit te bereiken: de tegenwoordige omstandigheden niet dan eene bron van verdeeldheden kunnende zyn des te noodlotiger, dat de factien zyn eigen familie verdeeld hebben, heeft besloten aan Z. M. den Keizer Napoleon, al zyne regten op den troon van Spanje en der Indien overtegeven, zo als hy by deze overgeeft, als het eenige, in den staat, waren de zaken gekomen zyn, om de orde te herstellen, tusschen verstaande, dat gemelde overgaaf allea plaats heeft, ten einde zyne onderdanen de twee volgende voorwaarden te doen genieten:

Art. II. 1. De integriteit van het ryk zal bewaard blijven; de Prins, die Z. M. de Keizer Napoleon oordelen zal op den troon van Spanje te moeten plaatsen, zal onafhankelijk zyn, en de grenscheidingen van Spanjen zullen geen verandering ondergaan.

2. De Katholyke, Apostolische en Roomsche Godsdienst zal de eenige in Spanje zyn. Men zal geen hervormden Godsdienst en nog minder ongelovigen kunnen dulden, volgens de gewoonte thans vastgesteld.

Art. III. Alle Akten tegh die van onze getrouwe onderdanen, zedert de omwenteling van Aranjuez gemaakt, zyn nul en van geener waarde, en hun eigendommen zullen hen terug gegeven worden.

Art. IV. Z. M. de Koning Karel, hebbende dus den voorspoed, de integriteit en de onafhankelijkheid van zyne onderdanen verzekert, verbindt zig Z. M. de Keizer, om in zyne staaten schuilplaats aan den Koning Karel, aan de Koningin, aan zyne familie, aan den Prins de la Pax, als mede aan die van hunne Dienaars, die hen zullen willen volgen, welken in Frankryk een evenredigen rang zullen genieten met dien, welken zy in Spanje bezaten.

Art. V. Het Keizerlyk Paleis van Compiègne, de onderhorige Parken en Boschen, zullen gedurende het leven van Koning Karel ter zyne beschikking zyn.

Art. VI. Z. M. de Keizer geeft en verzekert aan Z. M. den Koning Karel een civiele lyst van dertig millioenen realen, die Z. M. den Keizer Napoleon hem onmiddelyk alle maanden uit den schat van de Kroon zal doen betalen.

By het overlyden van Koning Karel, zullen twee millioenen inkomsten de lyst van de Koningin uitmaken.

Art. VII. Z. M. de Keizer Napoleon verbindt zig aan al de Infanten van Spanje een jaarlyche lyst van viermaal honderd duizend francs te versien, ten einde er altyddurend het genot van te hebben voor hen en hunne nakomelingen, mits de wederkerigheid van gemelde rent van den eenen tot den anderen, in geval der vernietiging van een derzelven, en de burgerlyke wetten volgende. Ingeval van vernietiging van alle de takken, zullen gemelde renten aan de Kroon van Frankryk wederkerig zyn.

Art. VIII. Z. M. de Keizer Napoleon zal met den aanstaanden Koning van Spanje dusdanige schikkingen maken als hy gevoelyk zal vinden, tot betaling der civiele lyst en der renten begrepen in de vorige Artikels; maar de Koning Karel IV. wil geen betrekking tot die zaak hebben dan met de schat van Frankryk.

Art. IX. Z. M. de Keizer Napoleon geeft in ruiling aan Z. M. den Koning Karel het Kasteel van Chambord met de onderhorige Parken, Boschen en Paghoeven, om er in alle eigendom het genot van te hebben, en er naar zyn goedvinden over te beschikken.

Art. X. Ingevolge doet Z. M. de Koning Karel ten voordeele van Z. M. den Keizer Napoleon afstand van alle allediale en byzondere eigendommen, aan de Kroon van Spanje niet behorende, doch die hy in eigendom heeft.

De Infanten van Spanje zullen voortgaan, de inkomsten te genieten der kommanderyen, die zy in Spanje bezitten.

XI. De tegenwoordige Conventie zal bekrachtigd worden, en de ratificatie zullen binnen sgt dagen, of zo dra mogelyk, uitgewisseld worden.

Gegeven te Bayonne den 5 Mey 1808.

(Get.) DUROC. (Get.) DE PRINS DE LA PAX.

T R A C T A A T.

Z. M. DE KEIZER der Franschen, Koning van Italie, Beschermers van het Rhyu-Verbond; en

Z. K. H. de Prins van ASTURIEN, geschilden zamen hebbende te schikken, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Z. M. de Keizer der Franschen, Koning van Italie; de Heer Divisie-Generaal Duroc, Groot-Maarschalk van het Paleis; en

Z. D. H. de Prins van Asturie; Don Juan d'Escoiquitz, Staatsraad van Zyne Kath. Maj., Ridder, Groot Kruis des Ordes van Karel III.

Dewelken, na hunne volmagten uitgewisseld te hebben, de volgende Artikels overeengekomen zyn.

Artikel I. Z. K. H. de Prins van Asturie treedt toe tot den afstand door den Koning Karel gedaan, van zyne regten op den Troon van Spanje en der Indien, ten voordeele van Z. M. den Keizer der Franschen, Koning van Italie, en staat af, des noods, van de regten die hy als Prins van Asturie op de Kroon der Spanjen en Indien verkregen heeft.

Art. II. Z. M. de Keizer der Franschen, Koning van Italie verleent in Frankryk aan Z. K. H. den Prins van Asturie, den titel van Koninglyke Hoogheid met al de eer en voorregten, welken de Prinzen zynner bloede genieten.

De nakomelingen van Z. K. H. den Prins van Asturie zullen den titel van Prins behouden, die van Doorlytliche Hoogheid, en zullen altyd dezelfde rang hebben als de Prinzen Grootamptenaars van het ryk.

Art. III. Z. M. den Keizer der Franschen, Koning van Italie staat af en geeft door dezen in allen eigendom aan Z. K. H. den Prins van Asturie en aan zyne nakomelingen, de Paleisen, Parken, Paghoeven van Navarre, en de onderhorige Boschen, tot de bepaling van vyftig duizend morgen, vry van alle Hypotheken, en om in alle eigendom te genieten van de dagtekening van dit Traktaat.

Art. IV. Gemelde eigendom zal tot de kinderen en erfgenamen van Z. K. H. den Prins van Asturie overgaan, by gebreke van dien, aan de kinderen en erfgenamen van den

Infant Don Carlos, by gebreke van dezen, aan de nakomelingen en erfgenamen van den Infant Don Francisus, en eindelyk by gebreke van hun, aan de kinderen en erfgenamen van den Infant Don Antonio. Er zullen Parent en byzondere Prinselyke Brieven aan die geen van deze erfgenamen, aus wien de gemelde eigendom zal toekomen, afgezonden worden.

Art. V. Z. M. de Keizer der Franschen, Koning van Italie, verleent aan Z. K. H. den Prins van Asturie viermaal honderd duizend francs van appanage-renten op den schat van Frankryk en betaalbaar in twaalfde gedeelten elke maand, om voor hem en zyne nakomelingen er het genot van te hebben; en by gebreke van de onmiddelyke rakomelingchap van Z. K. H. den Prins van Asturie, zal deze appanage-renten op den Infant Don Carlos vallen, op zyne kinderen en erfgenamen, en by gebreke van dezen aan den Infant Don Francisus aan zyne nakomelingen en erfgenamen.

Art. VI. Behalven hetgeen by de vorige Artikels bepaald is, verleent Z. M. de Keizer der Franschen, Koning van Italie, aan Z. K. H. den Prins van Asturie, eene rente van zesmaal honderd duizend francs insgelyk op den schat van Frankryk, om gedurende zyn leven er het genot van te hebben. De helft van gemelde rente zal op het hoofd der Prinzen zyne gemalin wederkerig zyn, indien zy hem overleefte.

Art. VII. Z. M. de Keizer der Franschen, Koning van Italie verleen en verzekert aan de Infanten Don Antonio, Oom van Z. K. H. den Prins van Asturie, Don Carlos en Don Francisus broeders van dien Prins:

1. De titel van Koninglyke Hoogheid met al de eer en voorregten, die de Prinzen van zynen bloede genieten; de afstammelingen van Hunne Kon. Hoogheden zullen den titel van Prins, dien van Doorlytliche Hoogheid behouden, en zullen altyd den zelfden rang in Frankryk hebben, als de Prinzen Grootamptenaars van het ryk.

2. Het genot der inkomste van alle hunne Kommanderyen in Spanje, hun leven lang.

3. Een appanage-rente van 400.000 francs, om zulks steedsdurend te gebruiken voor hen en hunne Erfgenamen, verstaande Zyne Keiz. Maj., dat de Infanten Don Antonio, Don Carlos en Don Francisus zonder Erfgenamen na te laten overlyden, of hunne nakomelingchap vernietigd zynde, dat gemelde appanage-renten aan Z. K. H. den Prins van Asturie of aan zyne afstammelingen en erfgenamen zullen behoren; alles by voorwaarden dat III. K. H. Don Carlos, Don Antonio en Don Francisus tot het tegenwoordig Traktaat zullen toetreden.

Art. VIII. Het tegenwoordig Traktaat zal bekrachtigd, en de ratificatie zullen binnen sgt dagen of eerder, indien doenlyk, uitgewisseld worden.

Bayonne den 10 Mey 1808.

(get.) DUROC. (get.) JUAN DE ESCOQUIZ.

Op deze beide Traktaaten volgt een zeer breedvoerig verslag van den Minister van oorlog aan Z. M. den Keizer en Koning op den 1 dezer gedaan. het welk wy door tydsgerebrek heer in deszelfs uitgestrektheid niet kunnen laten volgen, doch waar van wy aan onze lezers den hoofdzaken inhoud hier mededelen.

De Minister legt onder het oog van Z. M. den staat van zyne legers in de onderscheiden landen, die zy bezetten, en zegt, dat de Keizer zien zal, dat nimmer Frankryk talryker en schooner legers gehad heeft, beter onderhouden en voorzien. Echter hadden de onderscheiden gebeurtenissen, in Spanje een vry aanzienlyk verlies bygebragt, de uitkomst der verrigting, zo onbegrypelyk als moeyelyk voor de Franche eer, van het korps van Dupont. Uw Majesteit, zegt hy verder, heeft het voornemen doen te kennen geven, waar in zy was om meer dan tweemaal honderd duizend man over de Pyrenen te vervegen, zonder eger nog deszelfs legers in Duitschland, noch die van Dalmatie te verzwakken. Om dit doel te bereiken, schynt eeno ligting van 80 duizend man onontbeeryk. Uw Majesteit kan deze 80,000 man niet nemen, dan in de vierde klasfen der opschryving van de jaaren 1806, 1807, 1808 en 1809. Het blykt, zegt de Minister, uit zyne registers, dat behalven de mannen, die zedert vier jaaren gehuwd zyn, dat de opschryving van die jaaren er nog 600 duizend zonden kruisen opleveren; vandyt getal zou dus de zevende man opgeroepen worden, en het leger zou aangevuld worden met soldaten van 21, 22 en 23 jaaren, dus srydyaare mannen, bekwaam tot de vermoensissen des oorlogs. Eenige millioenen zonden tot deze vermeerdering des legers nodig zyn, het welk de Minister der Financien betooft heeft te kunnen byzorgen, zonder eenigzints de lasten door de lasten wec bepaald, te vermeerderen. De Minister steld den Keizer verder voor, om te gelyk de ligting te decreteren der opschryving van 1810 en oogenblyklyk het getal op 80,000 man te bepalen, ten einde, des noods, legers van reserve te formieren, en onze kusten in het voorjaar te bewaren. Deze ligting zou geen plaats hebben, dan in het geval dat de Keizer den oorlog van andere Mogendheden zou te vreezen hebben, en zou niet eerder dan in de maand January aanstaande geschieden. SIRE, voegt de minister hier by, het is een ramp aan den tegenwoordigen staat van Europa gehegt, dat, wanneer eene Mogendheid den staat van magt overtreed, die deszelfs bevelking uitmaakt, dat de andere Mogendheden niet kunnen nalaten het hunne in dezelfde evenredigheid te vermeerderen. Engeland, behalven het aanzienlyk getal van zyne matroosen, heeft meer dan 800 duizend man op de zee; het houdt zig niet anders bezig, by elke zitting van deszelfs wetgeving, dan met de vermeerdering van zyne landmagt. De maatz van Oostenryk is aanzienlyk vermeerderd. Frankryk, schoon het talryke legers heeft, dan alle de andere Mogendheden, heeft eger minder manschap onder de wapens dan een van allen betreklyk deszelfs bevelking. Uw Minister van buitenlandse zaken heeft my verzekert, dat eene nauwe verbindings tuschen Uw Maj. en Rusland bestond. De wapentocustingen van Oostenryk hadden menigmaal myne zorgen opgewekt; de Minister heeft er op geantwoord met my de zekerheid te geven, dat de beste betrekkingen met Oostenryk behoeft zy als voorzieningen, het zy als het uitwerkzel der vrees, die de talryke Agenten, die Engeland op het vasteland nog bezieldigd, tragen aan al de hoven van Europa te doen geboren worden, enz.

Beveling van Z. M. den Keizer en Koning.

Mijn Minister der buitenlandse betrekkingen zal de onderscheiden Traktaten, betreklyk Spanje, onder uw oeffche junta, en de aangenomen maatregelen door de Spaansche junta.

(Het Vervolg op den kant van deze Bladz.)

welken, zult gy u haasten om te antwoorden op de nieuwe oproeping, welke het belang des vaderlands vordert. Gy hebt my zo dikwyl gezegd, dat gy my beknikt ik zal de waarheid van uwe gevoelens erkennen aan den leger, met welke gy de ontwerpen, zo naar verbonden aan uwe dienaarlike belangen, aan de eer des ryks en aan myne glory zult te hulp komen.

Gegevens ons Keizerlyk paleis van St. Cloud, den 4 September 1808.

(get.) N A P O L E O N.

Door den Keizer.

De Minister Staats-Secretaris,

(get.) H. B. Maret.

NB. Het eerste verslag, wat van de Minister der buitenlandse zaken hier boven meding inakt, is insgelyk in den Monitor van den 7 dezer geplaatst, het zelve is gedateerd van Bayonne den 24 April. 1808; maar dewyl het zelve meer loopt over het geschiedzaken van Spanje vooraf gegaan is, en dienende was ter betoging, om dat land onder een andere heerschypp te doen overgaan, en betoverdien zeer nagefekt is, hebben wy geoordeeld eenige afgepde bekende making te doen, van die staten, die thans van meer belang, betrekking op den tegenwoordige toestand der zaken hebben.

M. HAGE, by PIETER FREDERIK GOSSE, Stads-Drukker.